

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - sv. Aleksandar – 7.30 + Pintarić Ivan god.

UTORAK - sv. Monika – 7.30 + na nakanu

SRIJEDA - kapelica – 7.30 + Jerešić Agata god. Aleksa i Danijel

ČETVRTAK - mučeništvo. sv. Ivana Krstitelja

7.30 + roditelji Plasaj, Stjepan i Josip Bodalec

19.30 + skupna sv. misa (umjesto subote)!

PETAK - sv. Margarita – 7.30 + Benčić Marijan god.

SUBOTA – nema sv. mise (hodočašće u Međugorje)

NEDJELJA – 22. KROZ GODINU

7.30 + Sačić Katarina god. i Tuđan Stanislav

9.30 + Skupnjak Branko

11.00 + nema sv. mise - proštenje u Ludbregu

Polazak u Međugorje – četvrtak u 20.00

Uplata i karte od nedjelje do srijede!

Neki je čovjek na zidu u blagovaonici držao obješen čudan predmet. Kad bi ga ljudi pitali kakav je to komad drveta, ispričao bi im sljedeći događaj.

„Djed me je jednom odveo u park. Bilo je hladno zimsko popodne. Djed je imao slabo srce. Išao je iza mene i teško disao. Kad smo došli do zaleđena jezerca, rekao sam: „Gle, zaleđeno je. Mogao bih se malo klizati!“

Djed je bio zabrinut, a kad sam ja krenuo u očaravajuću pustolovinu, doviknuo mi je: „Pazi, ne idi daleko!“

Prekasno. Led je pukao i ja sam vrišteći pao u vodu. Djed se u prvi čas skamenio, a onda je dohvatio komad suhe grane i pružio je prema meni. Čvrsto sam je uhvatio, a on me je svom snagom vukao iz vode. Tresao sam se od studeni i plakao. Brzo su me okupali i strpali u postelju. No za djeda je to bio prevelik napor. Te je noći dobio jak srčani napad i umro. Svi smo se kidali od tuge.

Sutradan sam otrčao na jezerce. Potražio sam i našao onaj komad suha drveta kojim je djed spasio moj i skončao vlastiti život. Sve dok budem živ, taj će komad drveta visjeti na zidu kao znak njegove ljubavi prema meni.

Zato kršćani u svojim kućama drže komad križa u obliku drveta.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

kolovoz, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 39 (248)

25. kolovoza 2013.

21. NEDJELJA KROZ GODINU

Poslanica Hebrejima

Heb 12, 5-7.11-13

Braćo!

Zar ste zaboravili opomenu
koja vam je kao sinovima upravljena:
Sine moj, ne omalovažavaj steg Gospodnje
i ne kloni kad te on ukori.

Jer koga Gospodin ljubi,
onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.
Poradi vašega odgajanja trpite.

Bog s vama postupa kao sa sinovima:

a ima li koji sin

kojega otac stegom ne odgaja?

Isprva se doduše čini

da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost,
ali onima koji su njime uvježbani
poslije donosi mironosni plod pravednosti.

Zato uspravite ruke klonule i koljena klecava,
poravnite staze za noge svoje
da se hromo ne iščaši,
nego, štoviše, da ozdravi.

Pjesma prije evanđelja

Uzmite jaram moj
na sebe
govori Gospodin,
i učite se od mene,
jer sam krotka
i ponizan srca!

BOŽJI PROTUPOŽARNI SUSTAV

Kada promatraš more, a posebno ako ga poznaješ, možeš lako uočiti različite struje u njemu, možeš uočiti hladnu i toplu «žilu» mora, jedna ti odgovara, dok od druge bježiš. Isto tako, postoji vatra u pozitivnom i negativnom smislu. Smisao se određuje prema namjeni i šteti koju izaziva. Ako te vatra grije, ako u tebi žari, posebno ona od Duha Svetoga, onda je to «dobra» vatra, a ako je to vatra koja i za vrućina i sparina grije, te pali šume i stabla, ono korisno što daje kisik, život, onda je to «loša» vatra. U tom smislu, ako govorimo o vatri i protupožarnom sustavu, važno je naglasiti potrebu razlikovanja dobre od loše vatre u nama samima.

Kao mala učila sam na vjeronauku da je Bog Sveprisutan i poprilično Velik i Jak, ali da se u toj svojoj veličini spustio u liku malog djeteta; bezazlenog, nevinog, ovisnog o drugima. I kao takav, Bog, Utjelovljena Riječ, kročila je Zemljom čineći dobro. I nakon smrti na križu, uskrsnuo je i ostao živ među nama u svakom trenutku, ali nam se ne ukazuje svako malo, nego nam govori u našim dubinama, kako bi sv. Augustin rekao: Bog je «interior intimo meo»- ono najdublje u mojim dubinama. Tako i Bog nama znači progovara unutra, po savjesti. I što je ta savjest nego protupožarni sustav?!

Bog kao stanovnik našega srca, bili mi toga svjesni ili ne, mora imati svoju sigurnost i «zdravstveno osiguranje». Tako, primjerice, ako ne poslušamo taj Njegov glas koji kao sekretarica šumi u našem srcu jer ga ne čujemo od buke mnoštva glasova, zvukova i požude, najčešće ostaje kao stišani cd-player kojeg mi dok svira, uopće ne zamjećujemo.

No, Bog je jako dobro znao da čovjek voli otići izvan sebe jer ga ništa u njemu ne mora onda kopkati, te se osigurao malo bolje. Kako mi nijećemo taj glas savjesti u sebi, ne slušajući ga i radeći ono što nam tijelo i požuda, želje i sebičnost traže, postajemo nezadovoljni, ljudi bez radosti, namrgođeni i čangrizavi, a što je još gore, ako nemamo nekoga na koga bi se istresali, postajemo očajni, depresivni, ogorčeni i frustrirani. I umjesto da mi to shvatimo kao protupožarni sustav kojim Bog kišom milosti oblijeva naša tijela i dušu, mi ne odemo na ispovijed, ne popričamo s nekim tko daje nadu, ne idemo u crkvu, jer grijeh vidljivo udaljava čovjeka od potrebe za sakramentima, duhovnim stvarima i ljudima, a približava nas ispraznostima, užiticima i hedonističkim težnjama.

Da... Božji protupožarni sustav je poput blagog lahora koji u nama izaziva orkansku buru, kao kad bismo kapi vode kapnuli na upaljeni plin na štednjaku. I Bog bi mogao ovaj sustav nadograditi osjećajem svoje nadmoći, a vlastite bijede, ali On to čini samo u onima koji Ga žele u svom životu bez obzira na svoje slabosti, jer... Božji protupožarni sustav ima jednu polugu koja se zove sloboda! A ta sloboda koju trebamo dati Bogu kako bi u nama živio i činio bez «gas» maske, uvjet je za mirnu savjest, čisto srce, svetački duh.

SVI LJUDI KOJI SU IKADA ŽIVJELI SAKUPILI SU SE PRED BOŽJIM PRIJESTOLJEM

Svi ljudi koji su ikada živjeli bili su sakupljeni pred Božjim prijestoljem. Bili su mrzovoljni. Svi su se žalili, i počeli su mrmljati među sobom. Što Bog misli tko je On uopće? Jedna se skupina sastojala od Židova koji su pretrpjeli progona...

Neki su umrli u plinskim komorama i koncentracijskim logorima - i oni su se žalili: kako bi Bog mogao znati kroz što su sve oni prošli? Druga bijaše skupina robova - crnih muškaraca i žena sa žigovima na čelima, veliko mnoštvo njih, koji su trpjeli razne nepravde od onih koji su se nazivali 'Božjim ljudima' - Što bi Bog mogao znati o njihovim nevoljama? Bilo je dugih redova izbjeglica istjeranih iz svojih zemalja - beskućnika, koji nisu imali gdje glavu nasloniti. bilo je i siromaha koji nikad na ovoj zemlji nisu mogli sastaviti kraj s krajem. Bilo je tu bolesnih i onih koji su trpjeli na razne načine, stotine skupina, svaka sa svojom pritužbom na Boga. Što on može znati o tome što sve ljudi moraju pretrpjeti?

Iz svake skupine odabran je vođa i sastavila se komisija koja će iznijeti slučaj protiv samoga Svemogućeg. Umjesto da Bog sudi njima, oni su počeli suditi njemu. A odluka je bila da će Boga osuditi na život na zemlji kao ljudsko biće, bez ikakve zaštite koja bi štitila njegovo božanstvo. Odlučeno je i o nekim detaljima:

Neka bude rođen kao Židov. Neka bude rođen kao siromah. Neka se čak i sumnja u vjerodostojnost njegova rođenja. Dat će mu se da radi teške poslove i da osjeća oskudicu. Neka ga njegov narod odbaci. Za prijatelje će mu se dati samo oni koji su prezreni. Neka bude izdan od prijatelja. Neka bude lažno optužen, suđen pred pristranim sudom, osuđen od kukavička suca. Neka bude napušten od prijatelja i neka osjeti kako je to ostati potpuno sam. Neka bude mučen i tada neka umre od ruke neprijatelja.

Dok je svaka skupina obznanjivala svoju presudu, žamor potvrđivanja čuo se iz mnoštva. Kada je i posljednja završila, velika buka je postala gotovo zaglušujuća... a onda su se svi okrenuli prema prijestolju. Odjednom, nebesa su se ispunila pokajničkom tišinom. Jer na mjestu gdje se nalazilo prijestolje, sada se mogao vidjeti - **Križ**.